

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 237.725 van 21 maart 2017
in de zaak A. 221.563/XII-8321**

In zake:

1. de BVBA VLAAMS INZAMEL CENTRUM TEXTIEL (VICT)
2. de NV CURITAS
3. de NV RECUTEX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bettina Poelemans
kantoor houdend te 9051 Sint-Denijs-Westrem
MG Building II
Kortrijksesteenweg 1144 G
bij wie woonplaats wordt gekozen
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kris Wauters

tegen:

1. de STAD HARELBEKE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Arnoud Declerck en Eva Roels
kantoor houdend te 8530 Harelbeke
Kortrijksesteenweg 387
bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de CVBA INTERGEMEENTELIJKE MAATSCHAPPIJ
VOOR OPENBARE GEZONDHEID IN ZUID-WEST-
VLAANDEREN (IMOG)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Van Heuven en Dorien Geeroms
kantoor houdend te 8500 Kortrijk
Beneluxpark 27B
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 22 februari 2017, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van:

“- Het besluit van 21 april 2015 van het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Harelbeke, waarbij beslist wordt om aan de Intercommunale IMOG de opdracht te geven om de coördinatie van de textielinzameling in de Stad Harelbeke integraal over te nemen en dit binnen de daarin gestelde voorwaarden, waaronder de voorwaarde dat de inzameling van het textiel integraal moet ingeschreven worden in een sociaal-economieproject van de Kringloopwinkel en dat ook een huis-aan-huisinzameling met een frequentie van twee keer per jaar binnen dat sociaal-economieproject wordt behouden;

- Het besluit van ongekende datum van de Intergemeentelijke Maatschappij voor Openbare Gezondheid in Zuid-West-Vlaanderen (IMOG) waarbij beslist wordt om de inzameling van alle huishoudelijk textielafval via zowel containers als huis-aan-huisinzameling vanaf 1 januari 2016 toe te wijzen aan de vzw Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen en de textielovereenkomst met deze vzw Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen goed te keuren en af te sluiten;

- Het besluit van ongekende datum van het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Harelbeke waarbij beslist wordt om de inzameling van alle huishoudelijk textielafval via zowel containers als huis-aan-huisinzameling vanaf 1 januari 2016 toe te wijzen aan de vzw Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen en de textielovereenkomst met deze vzw Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen goed te keuren en af te sluiten.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 maart 2017, om 11.00 uur.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Kris Wauters en Sophie Bleux, die *loco* advocaat Bettina Poelemans verschijnen voor de verzoekende partijen, advocaat Eva Roels,

die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Dirk Van Heuven, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De Opdrachthoudende vereniging “Intergemeentelijke maatschappij voor Openbare Gezondheid in het Gewest Kortrijk” (IMOG) staat in voor de preventie, de inzameling en de eindverwerking van het huishoudelijk afval dat geproduceerd wordt in 11 steden en gemeenten – Anzegem, Avelgem, Deerlijk, Harelbeke, Kortrijk, Kruishoutem, Kuurne, Spiere-Helkijn, Waregem, Wielsbeke en Zwevegem.

In 2009 organiseerde IMOG een procedure voor de toewijzing van een aantal textielcontainers onder meer op het grondgebied van Harelbeke. Voor het grondgebied van Harelbeke werden acht boxen toegekend aan de nv Curitas, de tweede verzoekende partij en één aan de Kringloopwinkel Zuid-West Vlaanderen. Daarnaast had Harelbeke zelf voorheen reeds toelatingen verleend voor het plaatsten van kledingcontainers, onder meer aan de nv Curitas, de tweede verzoekende partij, en de bvba VICT, de eerste verzoekende partij.

3.2. Naar aanleiding van het verstrijken van de bestaande overeenkomsten eind 2015 vroeg IMOG bij brief van 12 maart 2015 aan de bij haar aangesloten gemeenten, waaronder Harelbeke naar hun intenties met betrekking tot de inzameling van textiel voor de volgende jaren.

Op 21 april 2015 beslist het college van burgemeester en schepenen van Harelbeke in reactie daarop het volgende:

“De stad geeft aan de intercommunale IMOG de opdracht om de coördinatie van de textielinzameling in de stad Harelbeke integraal over te nemen en dit binnen de volgende voorwaarden:

- De inzameling van textiel moet integraal in een sociaal economieproject van de Kringloopwinkel worden ingeschreven.
- De stad wenst ook een huis-aan-huis-inzameling met een frequentie van 2 keer per jaar binnen dat sociaal economieproject te behouden.
- IMOG voert met de eigenaars van de private locaties, waar door de stad een toelating voor het plaatsten van een textielbox werd verleend, verkennende gesprekken ten einde duidelijkheid te scheppen over het totaal aantal boxen dat na een toelating aan de Kringloopwinkel zou worden gerealiseerd. De stad wenst de bepalingen van het uitvoeringsplan (1 box per 1000 inwoners) maximaal gerealiseerd te zien.
- De stad machtigt IMOG om namens de stad binnen de gepaste termijnen de overeenkomsten met de huidige inzamelaars op te zeggen zodat een vlotte overschakeling naar een nieuw systeem mogelijk is.
- De stad wenst dat er op straatlocaties maximaal één textielbox wordt geplaatst. De ledigingsfrequentie moet door de inzamelaar worden aangepast ten einde overlast door overvolle containers te vermijden.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

3.3. Op 15 september 2015 beslist IMOG:

“De raad van bestuur

Overwegende de beslissing in vergadering van 15 december 2009 ivm het afsluiten van overeenkomsten voor de lediging van textielcontainers en de H-à-H ophaling van kledij;

Overwegende dat huidige overeenkomsten ten einde lopen;

Overwegende de resultaten van de bevraging aan de vennoten ivm hun intenties wat betreft de inzameling en de huis-à-huis ophaling van textiel.

Besluit

Art. 1 – er zal een marktbevraging worden ingericht voor de lediging van textielcontainers overeenkomstig de beslissing van de gemeenten (zie tabel)

Art. 2 – er zullen overeenkomsten worden afgesloten overeenkomstig de beslissingen van de gemeenten (zie tabel)

Art. 3 – de textielcontainers op de containerparken zullen verder worden geledigd door het Kringloopcentrum;”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

Voor die gemeenten waarvoor een marktbevraging zal worden georganiseerd, schrijft IMOG een lastenboek uit voor “het selectief inzamelen van textielfafval via textielcontainers in 3 gemeenten”. Het betreft de gemeenten Deerlijk, Kruishoutem en Kuurne. In het lastenboek wordt “het Belgisch privaatrecht” van toepassing verklaard en wordt “de wet op de overheidsopdrachten” uitdrukkelijk niet van toepassing verklaard. De procedure van “marktbevraging” leidt tot de toekenning van zes containers aan de nv Curitas in de gemeente Deerlijk, vijf containers aan de bvba VICT in de gemeente Kruishoutem en acht containers aan de bvba VICT in de gemeente Kuurne.

Bij brieven van 17 december 2015 stuurt IMOG aan de bvba VICT en de nv Curitas de nieuwe textielovereenkomsten voor 2016.

In die brief wordt ook gevraagd “ten laatste op 29/01/2016 de digitale foto’s van de container met omgeving erbij en de schriftelijke bevestiging dat de gevraagde verwijderingen (voor 15/01/2016) en plaatsingen (vanaf 18/01/2016 en voor 29/01/2016) van de welomschreven textielcontainers effectief zijn uitgevoerd” te bezorgen. De eerste en tweede de verzoekende partij betwisten niet dat zij hun containers op het grondgebied van Harelbeke hebben verwijderd.

Voor Harelbeke, die de textielinzameling volledig wenst in te passen in de activiteiten van de Kringloopwinkel, sluit IMOG, samen met Harelbeke, een textielovereenkomst met de vzw Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen en dit met ingang van 1 januari 2016.

3.4. Op 9 november 2016 stuurt de milieuambtenaar van Harelbeke een e-mailbericht aan de bvba VICT waarin deze haar het volgende meedeelt:

“Deze morgen stelde ik vast dat er 2 containers van VICT werden geplaatst op de inzamellocatie in de Generaal Deprezstraat (net voorbij de spoorweg). Ik vermoed dat deze containers daar per vergissing werden neergezet?

Wil deze onmiddellijk opnieuw verwijderen. Het is u bekend dat er geen toelating is voor containers van VICT op het grondgebied van Harelbeke.”

Met een e-mailbericht van dezelfde dag reageert de raadsman van de verzoekende partijen waarbij zij stelt dat er geen rechtsgrond is om de verwijdering van de containers te vragen.

Bij aangetekend verstuurd brief van 4 januari 2017, ontvangen door de bvba VICT op 6 januari 2017, deelt Harelbeke aan haar het volgende mee:

“Op 21 april 2015 besliste de stad Harelbeke om de organisatie en coördinatie van de textielinzameling overeenkomstig de statuten van de intercommunale IMOG integraal over te dragen aan deze intercommunale. Overeenkomstig het Uitvoeringsplan voor huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval opteerde de stad binnen deze organisatie door de intercommunale IMOG om met het oog op maximaal lokaal hergebruik en het stimuleren van sociale economie de inzameling van textiel voor de periode 2016-2018 integraal aan het Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen toe te wijzen. Daartoe werd een overeenkomst met het Kringloopcentrum afgesloten.

De inzameling van afval is een bevoegdheid van de stad. Dit is onder meer geregeld in art. 121 van de Algemene politieverordening van onze stad:
[...]

Aangezien u niet door de stad bent aangewezen om textielafval in te zamelen verzoeken wij u – aansluitend aan de mail van onze milieuambtenaar [...] van 9 november 2016 – om ten laatste tegen 31 januari 2017 alle containers op ons grondgebied weg te halen.”

Met een brief van 27 januari 2017 reageert de raadsman van de verzoekende partijen onder meer als volgt:

“Daarnaast lezen wij in uw brief dat uw stad besliste om de inzameling van textiel voor de periode 2016-2018 integraal toe te wijzen aan het Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen en daartoe een overeenkomst met het kringloopcentrum werd afgesloten.

Blijkbaar gebeurde deze toewijzing aan en de daaropvolgende afsluiting van de overeenkomst met het kringloopcentrum echter zonder dat voorafgaand enige mededinging werd georganiseerd, dit hoewel de overheidsopdrachtenreglementering u nochtans verplicht om alle opdrachten van diensten, zoals de opdracht en overeenkomst van textielinzameling er ongetwijfeld één is, te gunnen na mededinging en via het uitschrijven van één van de in de overheidsopdrachtenwet van 15 juni 2006 voorziene gunningsprocedures.

Wij verzoeken u ons per kerende een kopie te willen bezorgen van uw beslissing om de textielinzameling voor 2016-2018 toe te wijzen aan het Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen, alsook van de overeenkomst

die kennelijk reeds met het Kringloopcentrum werd afgesloten. Wij beroepen ons daartoe op de openbaarheid van bestuur, voor zoveel als nodig.”

Met een e-mailbericht van 7 februari 2017 deelt Harelbeke aan de raadsman van de verzoekende partijen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Harelbeke van 21 april 2015 mee alsook de textielovereenkomst die werd afgesloten tussen IMOG en Harelbeke, enerzijds, en het Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen, anderzijds.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4. De verwerende partijen werpen een aantal excepties op; onder meer voeren zij aan dat de vordering laattijdig is.

De tweede verwerende partij is van oordeel dat de voorliggende vordering niet werd ingesteld binnen de beroepstermijn van 60 dagen. Zij licht toe dat de betwiste beslissing om de textielinzameling in Harelbeke exclusief toe te vertrouwen aan de vzw Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen als noodzakelijke effect heeft dat er geen private textielcontainers meer mochten blijven staan in Harelbeke, waaronder de containers van de eerste en de tweede verzoekende partijen. Deze containers werden verwijderd tegen 31 januari 2016. Zij verwijst hiervoor naar de brieven van IMOG aan de eerste en de tweede verzoekende partijen van 17 december 2015 waarin het bewijs wordt gevraagd dat de textielcontainers van VICT op het grondgebied van Harelbeke effectief werden verwijderd. Bovendien heeft zij met de eerste en de tweede verzoekende partijen een textielovereenkomst gesloten voor die locaties binnen het IMOG-territorium waar hun voor de periode 2016-2018 textielcontainers werden toegewezen. Deze locaties bevinden zich niet op het grondgebied van Harelbeke. Bijgevolg waren, aldus de tweede verwerende partij, de verzoekende partijen zich er van bewust dat binnen het IMOG-territorium sommige van hun containers mochten blijven zonder mededinging, andere konden worden geplaatst na marktbevraging en sommige containers, waaronder de Harelbeekse, moesten worden verwijderd omwille van een exclusieve textielovereenkomst met het Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen. Deze kennis hadden de verzoekende partijen al in het jaar 2015, minstens in de loop van januari 2016, zonder dat zij de textielovereenkomst met

het Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen hebben opgevraagd of dat zij beroep hebben aangetekend bij de Raad van State.

De eerste verwerende partij deelt het standpunt dat de eerste en de tweede verzoekende partijen ervan op de hoogte waren dat sedert begin 2016 niet meer zij, maar wel een andere textielverzamelaar de toelating had om textiel in te zamelen bij de eerste verwerende partij. Zij meent dat de verzoekende partijen getracht hebben zichzelf een nieuwe beroepstermijn te verschaffen door in november 2016 opnieuw textielcontainers te plaatsen op het grondgebied van Harelbeke en zo een reactie van de verwerende partijen uit te lokken.

Voorts meent de eerste verwerende partij dat niet is voldaan aan één van de schorsingsvoorwaarden gesteld in artikel 17, § 1 en § 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, namelijk dat niet wordt aangetoond dat er een uiterst dringende noodzaak voorhanden is.

Beoordeling

5. Te dezen vechten de verzoekende partijen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van Harelbeke van 21 april 2015 aan waarbij dit onder meer beslist dat de inzameling van het textiel integraal moet worden ingeschreven in een “sociaal economieproject van de Kringloopwinkel”. Zij vechten ook de daaropvolgende beslissingen aan van IMOG dan wel van Harelbeke om een textielovereenkomst af te sluiten met de vzw Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen.

De verzoekende partijen verwijzen in hun verzoekschrift, waarbij zij een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissingen indienen, met betrekking tot de vereiste van uiterst dringende noodzakelijkheid naar de artikelen 15 en 23, § 3, van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten’. Voormelde wet is volgens hen van toepassing “aangezien de opdracht van inzameling van textielafval zoals toevertrouwd aan de vzw Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen door

verwerende partijen een Europese overheidsopdracht is”. In dat geval dient hun vordering overeenkomstig de voormelde artikelen van die wet te worden ingesteld binnen een termijn van 15 dagen vanaf de bekendmaking, de kennisgeving of de kennisneming van de rechtshandeling, al naargelang. Zij lijken er daarbij van uit te gaan dat die beroepstermijn een aanvang nam na de mededeling, via een e-mailbericht van 7 februari 2017, van de beslissing van 21 april 2015 van het college van burgemeester en schepenen van Harelbeke en van de textiel-overeenkomst die werd gesloten tussen de eerste en de tweede verwerende partijen, enerzijds, en het Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen, anderzijds.

Er mag worden aangenomen dat te dezen de bestreden beslissingen niet dienden te worden bekendgemaakt, dan wel aan de verzoekende partijen ter kennis dienden te worden gebracht, zodat hier rekening lijkt te moeten worden gehouden met de feitelijke kennisname van de bestreden beslissingen door de verzoekende partijen.

Voor zover de te dezen bestreden beslissingen al dienen geacht te worden betrekking te hebben op een overheidsopdracht – de auditeur meent in haar advies dat het in wezen om een concessie van diensten gaat – lijkt niet voorbij te kunnen worden gegaan aan het gegeven dat er *de facto* geen gunningsprocedure werd georganiseerd, wat te dezen juist de hoofdgrief uitmaakt van de verzoekende partijen. Bijgevolg dient hier voor de berekening van de termijn van 15 dagen, rekening te moeten worden gehouden met het ogenblik waarop de verzoekende partijen van de bestreden beslissingen kennis hebben gehad of geacht moeten worden er kennis van te hebben gehad.

Er moet worden vastgesteld dat de eerste verzoekende partij door de hiervoor geciteerde brief van 4 januari 2017 van de eerste verwerende partij minstens op 6 januari 2017 al op de hoogte was van het bestaan, de aard en de draagwijdte van de voormelde toewijzingsbeslissing aan het kringloopcentrum en dat “daartoe [...] een overeenkomst met het Kringloopcentrum [werd] [...] gesloten”. De verzoekende partijen bevestigen ook in hun verzoekschrift dat de eerste verzoekende partij “via deze brief verneemt [...] dat eerste verwerende partij de inzameling van het textielafval voor de periode 2016-2018 integraal aan het Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen heeft toegewezen en daartoe een

overeenkomst met het Kringloopcentrum heeft afgesloten”. Voorts mag worden opgemerkt dat er nog tot “eind januari” wordt gewacht om de “krachten te bundelen” en om met een beroep “op de openbaarheid van bestuur” de eerste verwerende partij te verzoeken “een kopie te willen bezorgen van uw beslissing om de textielinzameling voor 2016-2018 toe te wijzen aan het Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen, alsook van de overeenkomst die kennelijk reeds met het Kringloopcentrum werd afgesloten.”

Aangezien de tweede en derde verzoekende partij reeds in verscheidene recente procedures voor de Raad van State gericht tegen beslissingen van gemeenten inzake textielinzamelingen samen met eerste verzoekende partij optreden en zij hierbij worden vertegenwoordigd door de dezelfde raadslieden, mag hun kennisname als gelijktijdig worden beschouwd.

Gelet op al het voorgaande lijkt te moeten worden aangenomen dat de verzoekende partijen meer dan 15 dagen voor het indienen van hun vordering bij de Raad van State op 22 februari 2017 al een voldoende kennis hadden van het bestaan, de aard en de draagwijdte van de bestreden beslissingen, namelijk door de kwestieuze brief van 4 januari 2017.

In die omstandigheden dient *prima facie* te worden vastgesteld dat de vordering ingesteld door de verzoekende partijen en die zij gronden op de voormelde wet van 17 juni 2013, onontvankelijk is wegens niet-tijdigheid.

6. Voorts mag hier ten overvloede worden gewezen op de hiervoor geschetste bijzondere omstandigheden waarin eind 2015, begin 2016 de “herschikking” van de textielophaling in Harelbeke is gebeurd.

De verzoekende partijen, de bvba VICT, de nv Recutex – volgens de verzoekende partijen haar onderaannemer – en de nv Curitas, beheerden via overeenkomst met IMOG dan wel toelating van Harelbeke textielcontainers op het grondgebied van Harelbeke. Deze koos ervoor, naar aanleiding van een vraag van IMOG waarbij deze polste naar de intenties van de bij haar aangesloten gemeenten wat de inzameling van textiel voor de volgende jaren betreft, “om alle textielcontainers maximaal in een sociaal economiegebeuren met

de kringloopwinkel in te schrijven” en IMOG te machtigen “om namens de stad [...] de overeenkomsten met de huidige inzamelaars op te zeggen”. Uit de stukken van het administratief dossier van IMOG blijkt voorts dat bij brieven van 17 december 2015, gericht aan de eerste en de tweede verzoekende partijen, door IMOG werd meegedeeld dat “de nieuwe textielovereenkomsten voor 2016” met betrekking tot de textielinzameling door de eerste verzoekende partij betrekking hebben op vier gemeenten binnen het werkingsgebied van IMOG, namelijk Kruishoutem, Kuurne, Waregem en Zwevegem en voor de tweede verzoekende partij op drie gemeenten namelijk Deerlijk, Waregem en Zwevegem en dat voor beide verzoekende partijen de inzameling van textiel in Kortrijk mocht blijven verlopen zoals voorheen. Tevens werd in die brieven onder meer gevraagd tegen 29 januari 2016 de schriftelijke bevestiging te bezorgen dat “de gevraagde verwijderingen (voor 15/01/2016) [...] effectief zijn uitgevoerd”. Hiermee lijken duidelijk de containers te zijn bedoeld die zich nog bevonden op het grondgebied van de gemeenten van IMOG die niet meer in de nieuwe textielovereenkomsten waren betrokken, zoals Harelbeke. Bij e-mailbericht van 13 januari 2016 bevestigt de tweede verzoekende partij aan IMOG dat de textielcontainers “in de gemeenten binnen het werkingsgebied van IMOG waarvoor op heden geen textielovereenkomst werd voorgesteld” werden verwijderd. Ook uit haar e-mailbericht van 17 februari 2016 aan Harelbeke blijkt dat zij er op die datum reeds, dus meer dan een jaar voor het instellen van de huidige vordering, van op de hoogte was dat “de samenwerking tussen de stad Harelbeke en [haar] is stopgezet sinds 31 december 2015”. Zij bevestigt opnieuw dat zij “daar [...] geen textielcontainers meer in exploitatie he[eft]”.

Bovendien lijken reeds in de loop van 2016 de containers van de verzoekende partijen op verschillende plaatsen in Harelbeke vervangen te zijn geweest door containers van het kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen dan wel werden op nieuwe locaties in Harelbeke containers van het kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen geplaatst zodat de verzoekende partijen ook *de visu* konden vaststellen dat de textielinzameling via containers in Harelbeke voortaan toekwam aan het Kringloopcentrum.

Bijgevolg lijken de verzoekende partijen er reeds meer dan een jaar voor het indienen van huidig schorsingsberoep, duidelijk van op de hoogte dat

zij op het grondgebied van Harelbeke hun containers dienden weg te halen, wat zij blijkbaar ook deden. Zij lieten evenwel na zich nader te informeren naar eventuele beslissingen van Harelbeke of IMOG met betrekking tot de organisatie van de textielinzameling via containers op het grondgebied van Harelbeke in de toekomst.

Het mag niet in de macht van een potentiële verzoekende partij liggen, wanneer zij in de mogelijkheid is om kennis te nemen van een bestuurshandeling die zij eventueel met een schorsings- of annulatieberoep wenst te bestrijden, die kennisneming voor onbepaalde tijd uit te stellen en daardoor de aanvangsdatum van de termijn van beroep willekeurig te verschuiven, zodat de rechtsgeldigheid en het voortbestaan van de bedoelde bestuurshandeling buiten weten, zowel van de overheid van wie zij uitgaat, als van alle andere belanghebbenden, in het ongewisse worden gehouden, met alle nadelige gevolgen van dien.

De verzoekende partijen overtuigen op het eerste gezicht hier dan ook niet van het feit dat zij zich “van geen kwaad bewust” mochten zijn tot er hen bij brief van 4 januari 2017, door de eerste verzoekende partij ontvangen op 6 januari 2017, door de eerste verwerende partij expliciet op werd gewezen dat zij geen containers mochten plaatsen omdat zij “niet door de stad [waren] aangewezen om textielafval in te zamelen”, nu “[de] stad besliste om de inzameling van textiel voor de periode 2016-2018 integraal toe te wijzen aan het Kringloopcentrum Zuid-West-Vlaanderen”.

In die omstandigheden lijkt te mogen worden aangenomen dat de verzoekende partijen hun vordering niet hebben ingesteld binnen de reguliere beroepstermijn van zestig dagen aangezien zij reeds eerder kennis hadden of konden hebben van de bestreden beslissingen.

7. De vordering is onontvankelijk. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen, zonder dat nog moet worden ingegaan op de overige excepties en de grondvoorwaarden voor de schorsing.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt de vordering.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 600 euro, elk voor een derde, en een rechtsplegingsvergoeding van 1.400 euro die verschuldigd is aan de verwerende partijen, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 maart 2017, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Pierre Barra,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Pierre Barra